

TRANSILVANI'A.

Foia Asociației transilvăne pentru literatură română
și cultură poporului român.

Abonamentul se face numai pe cale anu întregi.
Se abonează la Consiliul asociației în Sibiu, sau prin postă, sau prin domnii co-ecitori.

Acesta foia este
cata: 3 lei pe lună
și costa 2 florini y.a.
pentru membrii aso-
ciatielor, sau pentru
nemembri 3 fr.
Pentru străinătate
1 galbenu cu porto
rezultat poștei.

Nr. 2. Brasov, 15, Ianuarie, 1877.

Anul X.

Sumarul: Documente historice din 1848 et 1849. Seria a 2-a. (Continuare din Nro 18—22 a. 1876.) — Testamentu. — Vitalitatea grecă romane și cei trei apostoli ai romanilor. (Fine). — Procesu verbale. — Publicarea banilor incursi. — Starea înstructiunii publice în România.

Documente historice din 1848 et 1849. Seria a 2-a.
(Continuare dela Nro 18—22 a. 1876.)
Ne aprepiaramu că colectiunile noastre de documente din anii regenerației, de acea colectiunea importantă, care se coprinde în cele trei fascicli publicați sub titlu *Dile Românen der öste r Krie ch ja die n Monarchie*, Wien, Druck von Carl Gerold et Sohn, 1849, și care astăzi este asia de mare în ceea ce iau măsura, încă nu se mai poate castiga cu nimic sau preț. Efectul ce aduse se românilor a acestei publicații în acel an de probă extrema 1850—1851, nu se poate cumpăra cu totu aurul și batu să aibă loc în bellușul civil. Au fostu pe atunci ceteva apoge delicii aspirației, în care numai acelea publicații facute în limbă germană, și comentarea lor în unele diari binevoitorie au impiedicatu, că deputații națiunii romane se nu fia exilati din Viena printră reacțiunea cea teribilă înscenată de ministeriul Schwarzenberg-Bach, jumetă firește prin numeroase denunțări negre, care mergea neincetat mai virtosu dela Sibiu asupra romanilor. Dara acea excellentă colecție germană nici pe departe nu a putută copinde toate documentele absolutu necesarie atâtui sprea de afirma noi pe noi că națiune existente de seculi, cătu și spre a justifică tota portarea și actitudinea nostra din anii 1848—9. În acea colectiune raportările prefectilor luate în revizuire există de fericitulu Ioanu Maiorescu la fața locului, sunt și români documente de primă ordine, și totuși inca și din acelea lipescu multe. Catastrofă lui Hat-

vani este din cele mai memorabile; dăra cine lădăsu pe elu în petire, și cine pe bietului Dragosiu? Respusu la intrebările acestea dau corespondențile, ale caror originale se conservă parte la dn. profesorul Alexandru Romanu, parte în colecția Hadosiu-Papiu, era copii se astă si la noi. Într-aceea dn. Romanu rafla de necessariu a le publica în Federatiune 1875 și bine facă! Noi érasi le asiediamu aici în acestu micu magasincu istoricu alu nostru, în serie precum se poate chronologica, alătura cu care s-au publicați pana acisea.

Intrabăreala fusese, că pentru ce kossuthianii ună dicea și altă facea, cându se tractă de împaciuirea cu români. Următoarele documente, ale caror originale s'au aflatu la Abrudu în data după nimicirea ștei lui Hayvani, ne dau responstul, era celelalte corespondențe care mai urmăria asia precum ule publică dn. collegu Romanu în suplementulu dela Federatiunea Nro 3 et 4 din 12/24 Ianuarie 1875 explica și comentedia restul. Observam, că unele diarie magiare se încercaseră a le disputa authenticitatea, înse nu le successe de locu. Preste aceasta, originalele sunt de facia și man'a lui Kossuth este cunoscuta forte bine la sute de mii de șmeni în patria nostra; era frasele lui despre libertate asia cumu o intielesese densulu în tota vieti sa, sunt conservate bine în memoria betranilor. Le alătraramu și noi aici atatu în limbă originale magiara, cătu și în traducție românescă, pentru că se nu remaiie locu la dubietati. Scrisoarea lui Kossuth către deputatulu Dragosiu suna asia:

Asztalid körülzöld elnöke Dragos János képriselő ünnak.

Kérdést tett ömöl előtttem, hogy ha Erdélynek s a részekbeni szomszéd megyékuek lázadásban levő román ajkú népen a fegyvert letenné, s a magyar álládalom iránti hüségre a kormány iránti engedelmességre visszatérui akarna, minő sorsra számithatnának a megtérök?

Valamint semmi körülmények között nem ingadozva nyíltan kitártam elveimet, s meggyőződésem mindenki előtt, a ki elfogulatlanul hallani akarta:

Președintele guvernatoriu alu tierei. Domnului depu-tatu Ioanu Dragosiu.

D-ta ai facutu intrebarea, că la ce sorte ar' poté contă cei intorsi, dacă poporul român din Transilvania și partile adnesse, care este în rescollare, ar' voi se depuna armele si a se intorce la ascultare facia cu guvernulu?

Precumu nici intr'o impregiurare nu m'am indoit a'mi descoperi francu principiele și convictiunea, inaintea ori cui, care a voită se le audia ne-

ugy egy cseppet sem kétségeskédem önnék kérdésére írásban is felelni.

Teszem azt nyíltan, miként az az erőshöz illik, minónek magát a magyar nemzet nehéz idők kísérései közt bebizonyítá.

Teszem azon meggyőződéssel, hogy nemzetem e nehéz időkben ép azért adta a Status kormányzatát kezembe, mert elveimet, s gondolkozásomat helyeslé. Teszem szivem azon érzeténél fogva, mely fájdalommal borúl el a hitszegő habsburg-ház istentelen bujtogatásai által kiontott vér s okozott szenvedések felett.

Én a szabadságunk embere vagyok, ki zsarnok hatalmat sem tűrní nem tud, sem gyakorolni nem akar. Én semmit sem ohajtok inkább, mint a közös szabadság szeretetével a haza keblére ölelni a magyar állandalom minden népeit nyelv- és valláskülönbség nélkül; én békét akarok, hogy a béke ölein a szabad hazának mindenjában egyenlő szabad polgárai lehessünk, s testvéri szeretetben s egyetértésben gyógyithassuk meg mihamarabb a multak sebeit s tehessük a hazát a nép boldogságán által boldoggá.

Ezen nézetektől vezéreltetve kijelentem önnék, és felhatalmazom, hogy ezt jelen írásom előmutatásával mint előkélett akaratotam akárkinek is tudtára adjam: miként én szivem mélyből fájlalom a polgárháború szerencsétlenségét s boldognak vallanám magamat, ha ezt nem a kérlelhetlen kard élével, hanem a becsületes béké olajágával lehetne megszüntetnem.

Becsületes békét említek pedig, mert én, a szabadságunk embere, nem akarok a szolgáság leállásában gyönyörködni; hanem a közös szabadság részesének ohajtok látni minden embert, ki e hazának földén lakik.

Én tehát nem követek szolgáságot, nem feltétlen alávetést senkitől e honban, mint a kevél Windischgrätz a magyar nemzettől követeltim mert, hanem örülni fogok, ha elfogadva látom a béké és szabadság olajágát mindenekkel, kik véres kezekkel szaggatják közös édes Anyánk a haza kebelét.

Értesse meg ön e szót mint egy becsületes ember szavát, s a nemzet nevében kimondott kötelezettséget azokkal, kik ha e szót megérteni, és mélytányolni késnek, nem mászt tesznek, mint irtózatos szenvedést háritanak magokra, népökre, s a hazára.

Ha a föllázadt román nép a fegyvert leteszi s a Status iránti hűséghez a kormány iránti engedelmességre visszatér, én ezennel biztosítom őket, hogy részeseivé lesznek a közös jognak, a közös szabadságunk egyenlő mértékben Magyarország minden lakosával nyelv- és valláskülönbség nélkül. Ezzel minden megadtam, a mit egy Status polgárainak képes nyújtani. Ha kevesebbet adnék a románoknak, szolgákká alacsonyítanám őket, minek gondolatjától Isten őrizzen.

preocupată asia nu stau de locu la indoiela a ti reponde la întrebarea dta si in scrisu.

O facu, acésta frâncu, cum se cunvine celui tare, precum natiunea ungurésca să doveditu in, grelele tempturi de cercare.

O facu acésta cu convictiunea, că natiunea mea, in aceste timpuri grele chiaru pentru aceea a pusu in man'a mea guvernarea statului, pentru că au aprobatu principiele si cugetele mele. O facu din acelu simtiementu alu ànimei mele, care se sfasiu de dorere, pentru sangele versatu si suferintiele caute prin sceleratele agitatiuni ale perjurei case habsburgice.

Eu sum omulu libertateli; care nu vré se eser- ceze; nici nu pote suferi tiranía. Nu dorescu nimic'a mai tare, decat a imbracisia la sinulu patriei, cu iubirea libertatei comune, pre tóte popórale statului ungurescu, fara deosebire de limba si religiune; voi-escu pacea; pentru că la sivalu pacii se potemu si eu totii cetatiensi egali liberi ai patriei libere; si in- iubire si intielegere fratiesta se potemu vindeca catu mai curendu ranele trecutului si se potemu face pa- tri'a fericita prin fericirea poporului.

De aceste principie condusu, dechiaru dta; si te impoterescu, că arestandu scrisoarea'mi presenta ori- si cui se faci cunoscata vointia mea nestramutata; că nici im pare reu din anima de nefericirea resbe- lului civil si m'asiu tiené fericitu déca l'asiu poté curma, nu priu ascutisulu sabiei inessorabile, ci cu ramur'a de oliva a pacei oneste.

Amintescu de pace onesta, pentru că eu, omulu libertateli, nu vré se me destatezu in injosirea servitutei; ci vré se vedu partasiu alu libertatei comune, pre fia-care omu, care locuiesce pre pamenu tu acestei patrie.

Deci eu nu pretindu servitute nici supunere ne-conditionata dela nimene din acésta patria, precum superbulu Windischgrätz a cutediatu a pretinde dela natiunea ungurésca, ci me voiu bucurá, de voiu ve- dea că voru primi ramur'a de oliva a pacei si a libertatei toti aceia, cari cu manile cruntate sfasia pieptulu dulcei nostre mame, alu patriei.

Fă, că acestu cuventu si oblegamentul lui de- chiaratu in numele natiunei se'lu intieléga, că cuven- tulu unui omu onestu, aceia, cari intardiandu a intielege si apretia acestu cuventu, nu facu alt'a, decat atragu suferintia infioratoria asupr'a sa, a por- porului seu si asupr'a patriei.

Déca poporul romanu resculatu va depune armele si se va intórce la fidelitate catra statu si la asciutare facia de guvern, eu priu acésta i asecuru, că voru fi partasi dreptului comune, libertatei comune, in mesura egale cu toti locuitorii Ungariei, fara deosebire de limba si religiune. Prin acésta am- datu totu, ce unu statu pote se dea cetatiilor sei. Déca asiu dă romanilor mai pucinu, i-asiu dejosi la servitute, de care cugetu se me ferésca Ddieu.

En nem szolgákká tenni akarom, hanem sok százados szenvedéseiket, a szolgáságokat megszüntetni ohajtom. Ha ellenben többet adnék, másokat tennék szolgákká, mit igazságos ember nem kívánhat.

A mi a nyelvet illeti, sem én sem a magyar nemzet más ajku polgártársaink nyelvét elnyomni nem akartuk soha, nem is akarjuk, mi csak annyit akartunk, és akarunk, hogy valamint egy az ország, vagy anciak diplomátkai nyelve országgyűlésen, s ország kormányzatbán légy, legyen, mert különben az ország fonn nem állhat. E mellett azonban minden nyelvnek és népségnek nem csak szabad használata, és fejlődést, akarunk engedni, hanem ezen fejlődést a civilisatió érdekében elő is mozdítani, s azért tudtuk adhatja ön bárkinek, hogy a román nép nyelvének szabad használatát ugy iskoláikban, és egyházaikban, és vallása s szertartásaiban, mint a közsgégi életben is garantirozom, nemcsak, sőt a mindenben iskoláik jobb rendezésének, s tudományos emelésének költségeit már létező saját alapítványaik nem bírják, a Statusnak segedelméről szint azon mártékben biztosítom, mint a mikép bármely más nyelvű a vallású honpolgárnak nyelésének költségeiről a Status gondoskadei fog. Ezeken kívül biztosítom, hogy a ki nem ügyvéd által, hanem maga személyében intézend a kormányhoz folyamodást, ha az bármilyen nyelvén teheti, az oktatásékek és szabélyjárásai tüntető ügyekben beléven hozandó, magát a törvénysek előtt előszával kiki-védelmezheti, s a kormány gondoskodni fog, hogy a törvények s kormányi körrendletek a nép nyelvén is közhireté tétessenek s örömet fogék, segédeket nyújtani arra, hogy az oláhnyél magasabb tudományos kimivelésre minden szélszerű módonkal előmozdítassék.

A mi vallásukat illeti, a lelkijismeret szabadságát isteni jognak vállom, és biztosítást adok, hogy a keleti egyház, vagy görög-egyesültek vallásának papjai, szint azon ellátási segélyben részesülendenek, mint akármely más vallásnak papjai, s egyházi dolgozókak status felügyelete mellett önmagok általi szabad intézetét garantirozom, miként ebbeli szándékoni valóságát önnék saját tudomására legközelebbi időben tettel is bizonyítottam.

Valamint szintén gonddal leszek arra, hogy románjuk polgártársaink a jogegyenlőségnak alapján a status polgári és katonai hivatalaiban minden részre hajlás nélkül érdem és tehetség szerént részesítések, egyszóval közös jog, közös szabadság, és a törvények minden jótékonyságainak közös elvezete, nyelvüknek nem csak szabad használata, hanem teljesítése és ápolása vallásuknak s egyházi szerkezetüknek tiszteletben tartása, egyenlő oltalma és pártfogolása, ez az mit a béke és kiengesztelődés indultával ajánlok a román népnek. A ki többet akar, az elakarja darabolni az országot, és zsarnok akar lenni mások felett, aki pedig azt akarja, azt a haza ellenségének nyilatkoztatom, s vele mint ilyennel

Ez nu vréa se'i facu servi, ci dorescut se incete servitutea si suferintiea loru seculari. Era din contra, deca li-asiu dă mai multu, asiu face servi pre altii, ceea ce omulu dereptu nu pote pofti.

Ce s'atinge de limba, nici eu, nici natunea magiara, n'am voitu nici odata si nu voimu se apesamu limb'a compatriotilor nostri de alta nationalitate, ci noi amu voitu si voimu numai atat'a, că precum ti'r'a este un'a, asia si limb'a ei diplomatica in dieta si in guvernarea tierei se fia un'a, pentru că altmintrea ti'r'a nu pote susta. Pre langa aceasta inse nu numai voimu a concede ori carei limbe si poporatuni esercitiu si desvoltarea libera, ci si a promova aceasta desvoltare in interesulu civilisatiunei; de aceea dta poti face cunoscute ori cui, că nu numai garantezu liber'a intrebuintiare a limbei poporului romanu, statutu in scolele, bisericele si la ceremoniele sale religiose, catu si in vieti a comunale, ci in catu mediulocel de pentru mai buna organisare a scoleloru si pentru inaintarea scientifica a loru nu s'ar' ajunge din propriile loru fundatituni, i asecuru si despre ajutoriulu statului, chiar in mesur'a, in care statulu se va ingrigi de midiulocel de educatiunei ori carui cetatianu de alta limba si religiune.

Afara de acestea mai asecuru, că, ori care va adresá guvernului recourse, nu prin advocatu, ci in persona, pote face acesta in ori care limba; in cause criminale avendu a se introduce institutulu juratiloru si procedura verbale, fia care se pote apera inaintea tribunaleloru cu vorb'a, si guvernulu se va ingrigi, că legile si ordinatiunile guvernului se se publice si in limb'a poporului si cu bucuria voi dă mana de ajutoriu, că cultivarea scientifica mai inalta a limbei romane se se promoveze cu tota midiulocel de potrivite.

Ce s'atinge de religiunea loru, libertatea consciuntiei o tienu de dreptu divinu si asecuru, că preotii bisericei orientali seu ai greco-unitiloru se voru pro-vede chiaru cu acelu ajutoriu, că si preotii ori carei alte religiuni, pre langa supraveghierea statului li garantezu dreptulu de a dispune liberu ei insii in a-facerile loru besericesci, precum dta sci, că despre adeveritatea acestei intentiuni a mele amu datu dováda si prin fapta.

Asemenea me voi ingrigi, că compatriotii nostri de limb'a romanescă, pre bas'a egalitatei de dreptu, se se impartasiésca din oficiele civili si militari ale statului, dupa meritu si capacitate, fara nici o partialitate, cu unu cuventu: dreptu comunu, libertate comuna si impartesire comuna din tota bunatatile legilor, nu numai liberu esercitiu, ci si desvoltare si cultivare a limbei loru, respectare, scutire si sprigire egale a organismului loru religiosu si besericescu; aceste sunt, cari eu li oferu poporului romanu, cu voint'a pacei si a impacatiunei. Celu ce voiesce mai multu, acel'a vré se dumice ti'r'a si se fia tiranu asupr'a altora, era acel'u ce voiesce acesta, ilu dechiaru de inimicu alu patriei, si a tratá cu

bálni, a mint a nemzetnek elhatározott akarata, úgy nekem kötelességem. Ha tehát a lázadásban levő románajku nép, a fegyvert leteszi, a hűséghöz és engedelmeséghez vissza, tér, ha egyesek visszaadják és szolgáltatják a mit erőszakkal másoktól elraboltanak, most e percbén pedig, még minden áldásokban és jótétebenélyekben részesülhetnek; de ha kimerítik a nemzet türelmét, ha tovább is fegyverre kényszerítenek, minden szenvedést melyet az igazságos Isten boszuló karjai rájuk hozand, magoknak tulajdonitsák.

Sót szivem indulatát követve, nem vonakodom azt, is kijelenteni, hogy ha méltányolvai a letebb mondottakat, minden haladék nélkül sietendnél a jóvendőbeni békés magokviselőknek biztosítékait nyújtani, attól sem leszek idegen, hogy a multak politikai vétségeire a béke és szeretet nevében fátyolt vessünk; azon embernek mindenazonáltal kivételevel, ki magas egyházi állása s a nép bizalmával istentelenül visszaélt, s Isten s haza iránt tarto zó kötelességeit gyalázatosan megszegve, nemesek a román ajku népet lázadásra slesábitotta, s ez által annyi tömérdek pusztításnak s várontásnak buzdítója lett, hanem még azon soha meg nem bocsátható honárolásra is yetemellett, hogy saját hazája népének legyilkolása végett idegen fegyveres erőnek az országba betörését, — fölhívni, öszönözni és eszközölni nem iszonyodott, és ezt mind tevényt, hogy egyszerre mind honároló vétkeinek közeppette, előtteim s az ország kormányában, társaim előtt figyelünk és vigyázunknak mézes szavakkal elaltatására hazug képmutató szerepet játszanál, elég alávaló volt minden embernek neve Siaguna András, kinél fejére a tömérdek kiöttött vér igazságos boszut kiált, s ki amint honárolónak van nyilatkoztatva, úgy bocsánatban e földön nem részesülhet.

Ezek nézeteim és eltökélt határozatom e térgy körül, óhajtom, hogy az illetők józan belátással fontolják meg saját javokat s tegyék lehetségessé a béke olajágával, a multak sebeit orvosolhatni.

Ha a lázadásban levő népküldöttei, hódolatok kijelentése, és ezen kedvezmények biztosítéka kinyerése végett a nemzetgyűlés előtt, vagy előttem megjelenni kivánnának, önkéntesek gyanánt lássam mihamarabb a vitéz magyar hadsereg soraiban, a közös szabadságért küzdeni; e pályán minden hű bajnokra a hazának áldása, dicsőség és szabadság vár, amott, ahol most küzdenek, nem lehet

densulu că si cu atare, precum și natiunea are vînti a rezoluta, eu amu datorintă.

Deçi, daca poporul roman rescusatutu va depune armele și se va întorce la credinția și ascultare, de că particularii voru înapoia ce au raportu cu forța dela altă, încă din acestu momentu potu ave parte de tota darurile și bunatatile; era de că voru obosi patienta natiunei, de că voru forță luptă mai departe, totu suferintele, cari mană resbunatoria a dreptului Ddieu le va aduce asupra loru, se și le atribue sie și.

Ba înțandu-simtiementului înimei mele, nu esitez să dechiară și aceea, că de că apretiandu cele mai susu dise, voru grabi fara amanare a dă garantia despre portarea loru pacifica învenitoriu, nu voi fi străbunici de aceea, că în numele pacei să nu iubirei se aruncam velu asupra delictelor politice din trecutu, înse nu esceptiunea acelui omu, care anabusatu în modu infamă de inaltă sa poftă lume beseribesta și de increderea poporului, calcându în modu rusinosisu datorintele sale catra Ddieu și catra patria, nu numai a magitut poporului roman la rescolare și prin acestea a fostu indemnatorul la atat a prapadire și versare de sange, că să dejosită înca și dă acea tradare del patru, că nu i-se poate erătă incrodata, în catu nu s'a infiorat la provocă, a indemnă să a miduloc irumperea de potere armata straină în tiéra, pentru a macela pre poporul propriu sale patrie; — și acestea totu de face asia, în catu totu odata a fostu destul de vîlă a jocă unu rolu de faci amicu mintiuosu, pentru că în midulocul pacăelor sale tradatorie de patru se adorma cu cîvinte dulci atențiunea și prieghiarea mea și a sociilor mei dela guvern, numele acestui omu este Andreiu Siaguna, asupra capului caruia înaltulu sange ce s'a versat striga resbunare drépta, și care, precum este declarat de trătoriu de patria, asia nu poate avea parte de iertare pre acestu pamentu.

Aceste imi suntu parerile și vointă rezolută în acestu obiectu; doresc, că respectivii se și apreteleze binele propriu cu rationamentu maturu și se facă posibile vindecarea ranelorui trecutului cu rămura de oliva a pacei.

Déca tramișii poporului rescusatutu ar' voi se vina inaintea mea său a dietei, pentru a' si dechiară omagiul și a castigă garantiele acestorui favoruri, dta i poti asecură în numele mieu, că voru poté veni și retornă liberu și securi,

Armele nostre inainteza victoriosu, soldatii tiranului perjură suntu batuti, capitala e în mană natiunei, doresc, că batalionele romane se nu le vedu că recruti siliti, ci că voluntari, catu mai curendu, în sirurile eroicei armate unguresci, luptandu-se peintru libertatea comunității preacesta cariera pre totu luptatorul credihtiosu ilu astépta binecuvantarea patriei, gloria și libertate, era acoło unde se luptă a-

más kilátás, mint vagy diesőségtelen halál, vagy miután eszközük használtattak, szomorú szolgáság, melyet náradékaiknak átka követend század iziglen.

Kelt Debreczenben, ápril 26-án 1849.

Az ország kormányzó elnöke
Kossuth Lajos mp.

Az ország kormányzója

Hatvan Imre seregparancsnok urnak.

E hó 6-ról 73. sz. a. kelt felirata következtében értesitem önt, hogy miután eddigi parancsnoksága alatt rendes katonai csapatok is, s általában oly erő vagyon egyesülve, mely a rendes hadseregnak a hadnitudományokban jártas tagját igényli parancsnokul, a hadügymminsterium már felszólítatott, hogy Csutak őrnagy helyét egy magasb rangú törzstiszt által mielőbb pótolja ki, kinek ön is szintén alá lesz rendelve. Drágos képviselő eljárását illető jelentését köszönnett veszem, s értesitem, hogy abbeli nézeteit en is osztom, s Drágosnak ugyan, ön futára által beküldött jelentésére azt válaszoltam, hogy a tiszakkal semmiféle alkudozásba, sem az amnestia magyarázásába nem ereszkedem, — a kinek kegyelemmel folyamodék — a kormány fog tudni megkégyelmezni, hol annak helye lesz; s egyuttal oda utasítottam, hogy a kivánt fegyverszünet, vagy alkulétesítése ürlügye alatt a hadjárást semmi szín alatt fel ne tartoztassa, mit is a végezt közlöök önnel, hogy tudja megerkezfeig, és ez értelemben s pedig teljes erélyivel folytassa működését, semmi mellékérdekeit figyelemre nem méltatva.

Kelt Debreczenben május 11, 1849.

Az ország kormányzója
Kossuth Lajos mp.

Lev. 1849. Nr. 305. 1875.

TESTAMENTU.

In numele tatalui si alu filiuui si alusantului duhu' eminu', dupa-ce atotu-potentele Domnedieu, dupa a sa pré insalta indurare, pre uniculu filiu alu nostru, pre neuitatului si iubitulu nostru fetu Emiliu Dionisiu Basicu Motiu-Defibulu studentu intru a V-a classa gimnasiala, pre acelui angelu blandu, deșteptu si cu portari eșemplare in etatea lui oea mai frageda de 14 ani si 5 dile-lu a chiamatu intru imperati'a lui cea ceresca, lasandu-ne pre noi in doliu si desperare, rapindu-ne de tota bucuria si speranta, ce o pohemu in progresul lui celu laudabilu, dupa-ce prin mórtea lui, suntemu lipsiti de filiulu nostru, care avea chiamarea a ne portă numele nostru familiaru spre onorea familiei nostre si a natiunei pentru tempure

cum, nu pote fi altu prospectu, decatul séu mórte fara gloria, séu dupa ce au fostu intrebuintati de instrumentu, servitute trista, careia i va urma blastermul posteritatei pana in a sut'a generatiune.

Datu in Dobritina, 26 Aprile, 1849.

Presedintele guvernatoriu alu fieret
Ludovicu Kossuth, mp.

Gubernatorulu fieret, Dlui Emericu Hatvani comandante

de óste. Inclusiv din cauza

In urmărea scrisoarei dtale dela 6 l. c. Nr. 73. te cunoscintiezu, ca de óre-ce sub comand'a dtale se afla concentrate si despartimente militaresci regulate si preste totu astu felu de potere armata, care cere de comandante unu individu din armata regulata, expertu in sciintele militari, ministeriul de resbelu au fostu invitatu, ca locul'u dlui majoru Csutak se lu suplinescă catu mai curendu cu unu oficiariu mai inaltu din statul'u maioru, caruia si dta inca vei fi subordinatu. Raportul'u dtale relativ la misiunea lui Dragosiu, l'am primitu cu multamire si ti facu cunoscutu, ca aprobu si eu parerile dtale, — era la raportul'u lui Dragosiu, tramsu totu prin curieriu dtale, amu respunsu, ca cu insurgentii nu me demitu, la nici unu felu de negotiatu, — celu ce vrea amnestia, recurga — guvernulu va sci a gratia, unde acesta va avea locu; si totu-odata i-am datu instructiune, ca sub pretestulu armistitiului, seu alu pacificatiunei, nici-decum se nu impedece operatiunile militari, ceea-ce ti comunice, pentru ca se sci si pana la sosirea lui, in acestu intiesu, si inca cu tota energia se continui operatiunile, nereflectandu la interese secundarie.

Datu in Debretienu, 11 Maiu 1849.

Gubernatorul fieret, Ludovicu Kossuth, mp.

Documentu fundationalu: Guvernatorul fieret, Ludovicu Kossuth, mp. in primul ordin, dupa ce alesu omul de la venitore, ne-voliendu totusi, ca cu inchiderea ochilor lui celi blandi, se incete si amintirea numelui dumnei, ni-am determinat, dupa miclele si modestele nostre poteri a face urmatoriulu:

Documentu fundationalu.

Art. I. Avendu in vedere, ca omulu dupa dis'a unui republicanu francesu „non omnis moriar” — mire de totu, ca ca atare numai prin cultura si invetiatura pote deveni utilu societatiei si natiunei, careia apartiene, pentru ca numai prin lumina pote sebi calile retacite de acele, care conduc la adevarat'a cunoscantia a binelui si a reului, depunem odata pentru totu-déun'a, sub ingrijirea si administrarea asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu una suma 400 fa v. a. citesce: patru sute florini evakire austriaca

că fondu pentru ajutorarea unui teneru romanu de religiunea gr. cath. ori gr. orientala ortodoxă din muntii apuseni în Transilvania, ori din districtul Nasendului, care va cercetă scările gimnaziilor realei cu diligentia și în decursul studiilor va reportă calcululu de prima clasa cu eminentia, sub titlulu „fundationea studiosului de a V-a clasa gimnaziale Emiliu Dionisiu Basiota Motiu Dembulu din Abrudu.”

Art. II. Acestu fondu va fi neatingibilu, se va depune în cassa de pastrare a institutului de creditu si de economii „Albin'a“ în Sibiu, pre langa celea mai mari interese, cari le prestă acestu institutu pentru înlocari depuse spre fructificare, si numai atunci se va transpune capitalulu in o alta cassa de pastrare si totu pre langa cele mai mari interese posibile, candu institutul „Albin'a“ s'ar desfintia. Libelulu de înlocare se va pastra totu deun'a intre hărhiile de pretiu ale asociatiunei transilvane pentru literatură romana si cultură poporului romanu.

Art. III. Comitetulu asociatiunei va conferi din interesele fundatinnei in totu anulu, deocamdata sum'a de 20 fl. (douedieci floreni) v. a. că stipendiu pentru unu scolaru romanu, precum s'a disu la art. I, incepndu din I-a clasa gimnaziala său reala, pana candu isi va termina studiale.

Art. IV. Prisosulu intereselor se va adauge in totu anulu la capitalu, pana candu acest'a va cresce intr'ata'a, incat comitetulu se pota confiri său unu stipendiu mai mare la unu scolaru, său mai multe stipendii la mai mulți scolari, dupa cum adeca comitetulu asociatiunei va afia mai cu cale.

Art. V. Pana candu ajutoriulu de 20 fl. său de o sunma mai mare pre anu, se va poté dă numai la cate una studentu, dorința nostra este, că acel'a se fia datu pe rendu, unadata la unu studentu de confesiunea gr. cath. si de alta data la altulu de confesiunea gr. orientala ortodoxa.

Art. VI. Déca va fi vre-unu studentu la vre-unu gimnasiu ori scăla reala din famili'a nostra „Basiota“, fia acel'a ori din care tiéra locuita de romani, si va documeatā calculii de prim'a clasa din tóte studiale, acel'a se aiba preferint'a intre alti concurrenti.

Art. VII. Crescendu capitalulu si potendu-se distribui mai multe ajutore, atunci proportiunea se fia pastrata pentru studenti de ambe confesiunile asemenea, de sine intielegandu-se, că trebue se fia romani.

Art. VIII. Intre concurrentii la stipendiu voru prefera aceia, cari voru documentá, că pre langa limb'a romana, germana si magiara, invétia său limb'a francesa său cea italiana, pentru că numai cu cunoșint'a unei din aceste limbi sorori, poate fi si romané filiu creditiosu alu națiunei romane.

Art. IX. Cá multiamita a totupoternicului Domnedieu, si că o trista aducere aminte a prea tempuriei decedari a filiului nostru Emiliu, rogamu pre santiile loru preotii greco-cath. si gr. orient. dein Abrudu unde s'a nascutu filiulu nostru, precum si

precedu din Odorheiul secuiescu, unde a inchisochii pentru toti vecii, că in serbatorea „Intrare in biserica“ se binevoiesca a lu aminti esindu eu darurile.

Scrisamu in Odorheiul secuiescu in 9. Dec. 1875.

Basiliu Basiota Motiu Dembulu mp.
jude la tribunalulu regiu de Ia instantia
si soci'a sa
Amalia Basiota nascuta Szabo mp.

Alesandru Boeriu mp.
parochu gr. cath. la Odorhei, că martoru.

Alessia Boeriu mp.
Alesandru că martoru.

Vitalitatea gintei romane si trei apostoli ai romanilor
(Samuel Clainu, Petru Maior, si George Simca).

Prea onoratu publicu! Precum in lumea fizica nu aru fi decatu unu chaosu, un'a nopte perpetua fora sōre si lumina, asia in lumea morale, in vieti'a poporaloru trebuie se fia unu sōre, unu falinariu, una lumina, prin care tote se se indrepte, se se conduce, se se grupeze, si aceasta lumina fora indoieala nu e alta, decatu scientia. Ce folosesce poterea bruta, fora scientia de a o conduce? Ce folosu au avutu gintile barbare de atatea cuceriri fora maiestria de a le conserva? Adeverulu istoricu e: că mai usioru castigi un'a lupta, si cu ea un'a tiéra, inse pastrarea si profitulu celor eluptate e maiestria maiestriilor.

Scientia deci este potere. Nu numai te invétia a regulă potere bruta, ci ea iti dă chiaru fortia. Ce, me rogu, a scosu poporale occidentali dein peccatele si catuissele evului mediu, de nu scientia?

Clasea culta, adapata dein sacrulu fonte alu scientieloru, a facutu se se vedia er' sōrele libertatei. Prin ce a subjugatu — dupa cumu se esprima proverbiul — Grecia subjugata pre subjugatorii ei, deca nu prin scientia si arte? Unu poporu numai pana atunci e sclavu, pana candu e intunecatu; indata ce i se lumina si largesce orisontele cunoștieloru si alu scientiei, catuissele incepu a lu stringe mai tare, a'i fi nesuferite, pentru că elu vede si simte ce mai inainte nu vedé si nu simtiá — nedreptatea loru — si mai curendu ori mai tardin le arunca si le ingrōpa. De acea nu e erore politica mai mare, decatu a incatusá pre unu poporu, si a'i concede, ori chiar a'i favora cultivarea scientieloru; si de aceea si un'a masima a despotismului este: cine vré se domnesca, se impedece desvoltarea! Fora indoieala, pentru că scientia este firulu Ariadnei, care conduce pre unu poporu aservitul la libertate, si pre unu liberu, la adeverat'a destinatiune.

Cá se nu vorbescon multe, óre jugulu apesarei nostre de candu amu inceputu a lu latiná? nu óre de candu amu inceputu a ne luminá, si de candu radi'a de cultura incepù a ne incaldi? Si óre inceputulu culturei nostre de candu este? de abia ceva

mai betranu ca acestu secul; ai carei premergatori
fara serupulu au fostu si suntu Clainu, Maiora, Sin-
cavu; ca-ci ore pre campulu literariu eare i-a intre-
cutu pana atunci, cati i au ajunsu pana acumu? Cine
manuase sabi'a scientiei mai bine, cine i-o invirtise
mai multu? cine se preambila pre tota sferele ei mai
multu si mai eu abilitate? Cine i-si a sacrificatu
nopti, dileu vietia pre campulu ei asia ca si eli? si
tote acestea, nu pentru remuneratiune, nu; ca-ci
dein contra, pentru acest'a suferira; nu pentru lauda,
nu pentru ambitiune, ci dein zelulu care nu potu
a nu'l'u recomandá tuturor fililoru naționale nostre,
dein cea mai pura anima, dein zelulu nationale.

Asia pre fericitulu Samuelu Clainu nascutu in
Sădă langa Sibiu in 1745 si mortu in 1806 in Bud'a
in esiliu, cumu se spune, in braciale amicului seu
George Sincaiu — adaptat in scientia antaiu in fra-
ged'a etate aici in locu, apoi ca monachu in 6 ani
la Vien'a si aiurea, cine se hu'lu admire, cine se
nu'lu iubesca; cine se au'verse un'a lacrima de con-
doleanta pentru sörtealui, cine se nuli dorésca ta-
lentelesu calitate? ca-ci atattu pana ce petrecu aici
ca predicatori, precumnu mai fostu altul nici
inainte, nici dupa aceea, catu si in ratacirea sa prin-
tre stralbi scriisu 32 opari si operate pre tote sfere-
le sciintiei. — Nu este locul alei intră aici, ci
pre doritorii de a le vedé — imi iau libertate si in-
drașnala adiștertii pe Pas P. Domnulu Ioanu Vasile
Rusu protopopulu Sibiuului tienta in Dev'a
in anulu 1774 si publicata in „Transilvania“ Nr. 21
acela'si anu. Inse dorere! ca acelu tesauru in mare
parte si astazi e ingropatu in manuscripte pre de-o
parte, pre de alt'a, ce e mai dorerosu, sa' perduu.
„Raru fenomenu pentru orice seclu si națiune,
dar mai raru pentru romani, si bietuln este asia de
precint cunoscutu, si prin urmare totu atata si pre-
titivu, ca-ci ignoti nulla cupido.“*)

Trecu la alu doilea barbatu dein acesti trei, la
Petru Maiorul, fù nascutu in Capusiu unu satu pre
Campia la anu 1753. Cursulu invetiaturilor sale
ilu a inceputu in Osiorheiu, ilu a continuatu apoi
la Clusiu, si in urma aici in locu, de unde fù tramsu-
la Rom'a in institutulu „de propaganda fide.“ Dupa
terminarea studialoru a intratu ca calugaru in mo-
nastirea din locu, inse preste pucinu parasi novitia-
tulu calugarescu. Santiendu-se de preotu, merse ca
parochu in St. Martinu, dupa aceea se facu protopopulu
Reginului, si in urma ajunse censore de carti
romanesci in tipografi'a statului dein Bud'a, si re-
pausă in 1821 in etate de 68 ani. Nu'mi ajuta poterile
ai cunoscere intréga vieti'a lui cea plina de activitate;
reflectezu numai, ca ore avemu noi multi bar-
bari nationali gelosi de originea, de sörtea si binele
gintei sale ca si elu? Cine a luat asupra'si sarcin'a
de a disputa cu un'a lume istorica intréga, plina de

prejudetia si rentate, pentru a revela, apera si proba
descendentila nostra romana dela coloniile traiane,
scotiendu-o cu tactu si scientia, cu fatigia si sudore
printre atatea secle nefaste? Cine a fostu celu din-
taiu romanu, care a sciu't scote din pulverea archi-
velor si din noianula trecutului carteia de botez
a gintei nostre: istoria pentru inceputulu romanilor
— pre largu si precisu decatu Petru Maiorul? Niciu-
mai dreptu ca cuventele eruditului Eliade: „Istoria
pentru inceputulu romanilor a fericitului P. Maiorul
a fostu unu feliu de toagur alu lui Moise, prin care
despicandu marea de intunerecu ce tien' pre romani,
i facu se treca dincolo de Egiptulu minciunilor, si
se cunoseau adeveratulu loru incepntu.“

Istoria sa besericësa ne spune procesulu for-
matiunei basericiei nostre, ca si istoria mationalei pa-
timile si trecutulu gintei nostre; erili ou respectu la
predicile sale observu, ca ore nu spata in diu'a de
astadi forméza mangaierea sufletesca in multe din
basericile nostre? Nu soci enumerá tote productele
sale literarie, nici s'aru potè aici, ci preascurtu di-
cundu, vieti'a lui intréga nu a fostu consacrata pentru
alta, decatu pentru acest'are obiecto eroi naționali.
Vine acum la celu mai martir apostolu din
acesta istorie, da George Sincaiu, originar din
Sinc'a, insa siu nascutu in Siamsiudu (seau Mures.)
1753, sihi'dia in gimnasiul Iesuitilor din Clusiu, si
alu Piastistilor din Bistritia. Fù numit profesorul
de retorica si poetica in 1773, eri in anulu urmatoru
(1774) s'au tramsu de fericitulu episcopu Gregorie
Maiorul pentru cinci ani la Rom'a, unde luò doctoratul
dein teologia si filosofia, si ajungându secretariu
si bibliotecariu acolo, se incepù totu-deodata si splen-
did'a sa chiamare de istoricu, scormonindu tote an-
ghiuletele acelei biblioteci dupa date pentru renu-
mitul seu opu: „chronica romanilor.“ Aceea'si ac-
tivitate si zelu pentru acest'a in Vien'a, aceea'si in
Blasiu, aceea'si pretutindinea spanu la morte, si
mori unde? da, unde? ne intrebamu pana in
diu'a de astadi, ca-ci a sci' acest'a cu securitate, e
cu nepotentia.

Dupa reintorcerea din Vien'a fù directorn alu
gimnasiului dein locu, si in urma fù directore gene-
rale alu scolelor romane. Aci inca odata s'a pro-
batu adeverul de altumentreal cunoscutu, ca la unu
lueru mare trebuie omeni mari. Sute de scole po-
pularie se redicara sub densulu, si dorere! decadiura
dupa densulu, ca-ci steu'a lui Sincaiu inca se intu-
neca, steu'a lui inca fu mai ca a toturor omnilor
mari. Persecutatu si inchis in 1794 in Aiudu ca
tulburatoriu politicu, scapà la anulu pentru ca se a-
junga un'a sorte mai grea, se retacésca flamendu si
golu. Conteles Vasiu isi castigà merite in respectulu
acestui martiru prin prolectiunea ce i acordà, ci
spiritulu lui celu agitatu nu'si afla repausu. Cu de-
sagii pre spate bate la port'a demnului seu amicul
Samuelu Vulcanu in Urbea mare, fora se'si afle re-
pausu nici aici, precumu nici ca revisorul de carti

*) Dice unu scriotoriu.

romane in Bud'a (1803—1808). Inse in totu decur-
sulu acestei vieti agitate si nacajite, unu singura lu-
cru — dintre multe altele — nici odata nu lu lasa
continuarea cronicel. Si cu ce folosu? Eu credut, ca
nimicu nu poate fi mai dulce pentru unu omu; de-
catu candu isi vede opulundusul pana in capetul si
datu spre folosulu comunu, pentru care se face. —
Erbine! Sineaiu nu avu acesta mangaiere. Censur'a i re-
spunse printre faimos'a sentintia: „barbara... opus
igne, auctor patibulo dignus.” Anditi minune! tota
vieta si cu totu zelul, cu tote poterile si corda-
rile sale spirituali si corporali iluera unu omu pentru
unu opu, care la fine ie demiu de focu, si autorul in
locu de lauri, isi casciga dreptu remuneratiune:
turelelor. Ci se nu cugetati, ca dupa un'a seatintia
ca acesta barbatulu dorerilor, care patise si alte
umiliri — Sineaiu — ar' fi desperat, precumu nu
ar' fi mirare, ca ar' face o altii. Nat aci vine tar'a
de caracteru si de convictiune. Sineaiana, naci ve-
demu pre Sineaiu in adeveru mare, convinsu de bi-
nеле celu a facutu, incrediu in meritulu faptei sale,
si cu prevedere departata in posteritate, candu ilu
intrebă ore cine cu despretu: „deca nu si e rusine
a si portă desagii.” — si du de respunsu: „In acesti
desagi e opul meu in care voiu fi premarit u dupa
morte; deca nu mi e rusine ca lu amu facutu, nu
mi va fi rusine nici ca lu amu portat.” Asia tre-
buie se face fia-care omu facia cu faptele sale pur-
cese din, convictiune.

Nu voliescu se intenda multe, ca ore premarirea
expresa de Sineaiu in privint'a sa, realizatu-sa ori
ba? ca singura proba voiu aduce simplu numai ca-
teva cuvinte ale eruditului Hajdeu: „Umbr'a lui Sin-
eaiu, divinulu cersitoru, cu desagii prenumeru, cu
cronica in sacu, cu un'a natu in o carpa, ratacé
printre romanii de atunci, stralucindu-i sdrentiele ca
tunica lui Christosu pre muntele Tavorului, dar' a'i
sei nu'l au cunoscetu.”

Dea ceriulu ca spiritulu lui celu inaltu, zelulu
lui celu ferbinte si neadormitul pentru luminarea na-
tiunei si pentru inflorirea si fericirea ei, se vieze in
veci in toti romanii, urmatorii lui.*

Sensati-me P. O. Publicu, deca poterile mele
voru fi fostu, precumu altu-mentrea le si recunoscu
inferioare materiei ce'mi amu luatu, si deca dein a-
cesta causa si productiunea mea va fi fostu mai pre-
diosu de acceptarile D.vostre!

Totu scopulu de care eram animatu, a fostu,
ca deca vre-o ginte, vre-o natu are titlu de pre-
tensiune la esistentia si vietia de sine statatoria, cu-
rata si neamestecata, nici a nostra nu poate fi inde-
reptu, pentru ca altu nu o intrece cu noblet'a si
poterea; deca este in cineva potere de vietia, dien! in
ginta nostra tormentata in secle, trecuta prin focu
si apa, prin sabia si tortura, probata intr'unu cup-
toriu de 17 secle ca nici unu auru altulu, — ea

dicu in ginta nostra nu este mai puciora si nu poate
se apura. Numai catu coragiul si zelu spus totu te-
renele, progresu si scientia, cari ne dant petere si
tocmai pentru acesta am propusu pre cei trei bar-
bati de mai susu, pre cari imitandu-i deinde totu po-
terile idupa cuvintele lui Cicindealu: „mai marita
natual pre-pamentu nu va fi ca a nostra.”

Ar bine! Ap se nju P. Buneag, — cu
care comunitatea teologu absolutu, — cu
care, in orasul Botosani, — cu
Nr. 403 — 1876, in modulu propriu, — cu
Procesu verbale

luatul in siedint'a ordinaria a comitetului asociatiunei trans-
silvane, tienuta la 27 Decembrie c. n. 1876 sub presidiul
d-lui Iacobu Bologa, fiindu de fadu dnii membrii: Pav.
Duncu, E. Macellariu, I. Hantia, L. V. Rusu, Const.
Stezariu, Ioan St. Silutiu, Zs Boiu, Dr. Dem. Racuciu si Ionu
Candrea.

§ 188. Dlu cassariu prezenteaza conspectulu des-
pre perceptele si erogatele asociat., pre tempulu
dela siedint'a comitetului din 14 Noembre a. c. pana
la siedint'a prezenta. Dein acelui conspectu se vede,
cum ca in restempulu numitul s'au incassatur la asocia-
tiune 1016 fl. 56 cr. si s'au erogatu 1292 fl. 70 cr.
(Nr. prot. 401/1876).

Spre scientia.

§ 189. Totu dlu cassariu prezenteaza conspec-
tulu despre starea fondului academiei pre tempulu
acestei siedintie. Din amentitul conspectu resulta,
cum ca fondulu academiei are in proprietatea sa
14087 fl. 24 1/2 cr. (Nr. prot. ag. 402/1876).

Spre scientia.

§ 190. In necsu cu conspectulu cassei de sub
§-lu 188, se refera in specialu despre banii incursi-
la fondulu asociatiunei pre tempulu dela siedint'a
comit. din 14 Novembre a. c., pana la siedint'a pre-
sente si anume:

a) Prin dlu Ioane cav. Puscariu s'au tramsu ca
legatu dela Teodoru Mutowsky din preuna cu inter-
esse 515 fl. 65 cr. v. a., ca legatu dela Georgie Grab-
owsky 300 fl. v. a., la olalta 815 fl. 65 cr. Nr.
358/1876 (a se conferi si prot. siedintie din 14. No-
vembre a. c. Nr. 362 § 177).

b) Prin dlu Nicolau Cipu, cassariulu desp. cerc.
alui Fagarasiului, s'au tramsu ca tacse de membrii
ordinari si oferte 108 fl. Nr. 365/1876 (a se vedea
publicarea in fof'a Transilvan'a Nr. 23/1876 (pag.
271,272)).

c) Prin dn. advocatu in Tasnád George Filepp,
s'au tramesu, ca arenda dupa mosi'a Galliana, ca tacse
de membrii ord. si prenumeratiune la Transilvan'a
cu totalu 27 fl. v. a. (Nr. prot. 366, 369 si 399,
1876.)

Se ia spre scientia.

§ 191. In necsu cu conspectulu de sub § 189
se raportea despre contribuirile incuse la fondulu
academiei, si anume:

* Dice unu scriotoriu.

a) Prin dn. Nicolau Cipu, cassariul despart. cerc. alu Fagarasiului, s'a tramesu 6 fl. (Nr. 365, 1876) (vedi Trans. Nr. 23. pag. 272).

b) Din partea tenerimei teologice dein partile ungurene si selagene, s'a tramsiu ca venitul curatul de la unu balu tienutu la Bicsadu 20 fl. 60 cr. v. a. (Nr. 386/1876).

Spre scientia.

§ 192. Dn. cassariu Const. Stezariu, presentéza computulu despre perceptele si erogatele foiei asoc. „Transilvania” pre 1876.

Dn. cassariu ca referente, arata, ca perceptele au fostu 621 fl. v. a., er’ erogatele 750 fl. 33 cr.

Bilantiul.

Spese cu edarea foiei pre 1876	750 fl. 33 cr.
Remuneratiunea redactiunei cu	400 „ —
Suma erogatelor	1150 fl. 33 cr.
Au incursu ca prenumeratiuni pre 1876	500 fl. 50 cr.
Prin urmare s'a spesatu mai multa cu Combinandu acésta suma cu bugetulu preliminatu pre 187%, de	649 fl. 83 cr
Resulta unu superplusu de	708 fl. —
Detragündu-se si acestu restu din superrogatulu redactiunei dupa computu cu	58 fl. 17 cr.
Remane cu finea acestui anu 1876, unu superrogatu de	129 fl. 33 cr.
71 fl. 16 cr.	

Numitulu referente aratandu, ca computulu respectivu l'au aflatu esactu in tote positiunile, propune a se dá absoltoriu ratiocinantelui, si totu deodata a se exprimá redactorelui foiei, cca mai cordiale recunoscientia pentru neobositelle servitia prestate si pre acestu terenu literariu, ca redactore in interesulu promovarei scopurilor culturali ale asociatiunei. (Nr. 395/1876).

Propunerea referentelui se primesce cu unanimitate in totu coprinsulu cu observarea, ca se se assemneze la cass'a asociatiunei cerut'a anticipatiune de 250 fl. pentru suportarea speselor edarei foiei pre an. 1877.

§ 193. Dn. protop. I. V. Rusu, aduce la cunoștinția, cum-că in conformitate cu conclusele adunarilor gen. din 1875 si 1876, s'a emis provocari catra membrii ord. aflatori in restantia, cu tacele anuali, pentru solvirea acel'or. Atari provocari s'a emis in numeru de 1315 (a se vedé si conclusinea comit. din 10 Octobre 1876. (Nr. 384/1876).

Spre scientia.

§ 194. Directiunea despart. cerc. alu Brasiovului (I), asterne procesulu verbale alu siedintiei subcomit. din $\frac{15}{27}$ Decembre 1876. Din respectivulu procesu verbale resulta, cum-că sub-comit. in siedint'a sa susu-numita, s'a ocupatu cu afaceri curente, intre altele, cu luarea dispositiunilor pentru impartirea provocarilor emise in privint'a solvirei tacselor restante p. 4. (Nr. 399/1876).

Se ia spre scientia.

§ 195. Se raportéza despre chart'a V. Consistoriu archi-diecesanu gr. or. din Sibiu ddto 23 Octobre a. c. Nr. 2643 scol., prin care acelasiu si esprime multiamit'a sa comitetului si adunarei gen. pentru ajutoriulu de 200 fl., votatu in favórea ajutorarei scólelor confesionali din archi-dieces'a resp. (Nr. 363/1876).

Se ia spre scientia.

§ 196. Se comunica script'a fostului arendatoré alu mosiei Galliane, Carolu Fischer, prin care acela cere a i-se relaxá restulu de arenda pre anulu cur. in suma de 19 fl. (Nr. 367/1876).

Script'a resp. se se comunice cu advocatulu asoc. George Filepp, spre a dà deslusirile necesarie asupra starei lucrului.

§ 197. Se presentéza cererea lui Ioanu Serbu invetiacelu de mesaria in Clusiu, prin carea se roga a i-se conferi unu ajutoriu din fondulu asociat. (Nr. 368/1876).

Se decide a i-se resolvi suplicantului, cum-că, dupa-ce ajuróriale preliminate pre anulu 187%, pentru invetiaceii de meseria, s'a impartitu dejá in 14 Novembre a. c., cererei respective acuma nu se poate satisface; se indrépta inse a concurge -la ajuróriale ce se voru preliminá de adunarea gen. viitoria.

§ 198. Se notifica, cum-că V. Consistoriu archi-diecesanu gr. or. de aici, remite documentulu fundationale vechiu alu lui Basiliu Basiota Motiu-Dembulu, dupa-ce a primitu documentulu nou compus cu unele modificatiuni. (Nr. 372/1876).

Se va asiedia spre pastrare in archivulu asociatiunei.

§ 199. Se comunica script'a dlui canonice Vasiliu Popu, din 2 Decembre a. c., prin care acelasi cere, ca contractulu de vendiare a mosiei Galliane, pentru care alatura unu proiectu, pregatindu-se si provediendu-se cu subserierile recerute, se se trimita prin advocatulu asociatiunei dlui cumparatoriu conte Paulu Degenfeld. (Nr. 337/1876).

In necsu cu acésta din partea secret. se raportéza, cum-că in 9 Decembre a. c. s'a tramsiu din partea presidiului, respectivului avocatú alu asociat. George Filepp, amentitulu contractu, cu aceea indrumare, ca cu ocaziunea subserierei aceluia din partea cumparatorului, se incasseze pretiulu vendiarei de 1600 fl. si acel'a se'l administre catu mai curendu incóce.

Se ia spre scientia cu aprobare.

§ 200. Se prezinta documentulu de progresu pre an. scol. 187% alu fostului stipendiatus alu asociatiunei Teodoru Cesarianu, elevu de scóla de agricultura in Clus-Monasturu dejá absolutu.

Din respectivulu documentu se vede, ca densulu a reportatu clase de progresu parte bunu, parte de stulitoriu (Nr. 383/1876).

Spre scientia.

§ 201. Societatea: „Petru Maior” din Bud'a-

pest'a, prin script'a din 10 Decembre a. c. multimesce comit. pentru cursurile din Transilvani'a, gratificate pre sém'a acelei societati. (Nr. 387/1876).

Spre scientia.

§ 202. Dn. Ioanu V. Barcianu se ofere a dă Federatiunea de pre 1875, in scaimbu pentru Transilvani'a totu de pre 1875.

Se accorda cererea respectiva.

§ 203. Dn. protop. Ioanu Papiu, aratandu, că densulu a dimisionatu din postulu onorificu de directore alu despart. Devei (VI), cere a se luá dispositiuni pentru transpunerea actelor respective in primirea directorelui nou alesu dein partea adunarei gen. a despartiementului tienute in 29 Iuniu a. c. (Nr. 391/1876).

Se decide, că in necsu cu conclusiunea comit. din 25 Iuliu a. c. Nr. 218, nou alesulu directore dr. Lazaru Petco, se se recerse a primi actele resp. dela demisionatulu directore, incunoscientiendu-se si acesta despre dispositiunea facuta in estu obiectu.

§ 204. Dn. protop. I. V. Rusu presentéza relatiunile incurse dela advocatii asociat. in caus'a urmatórielor legate.

a) Relatiunea dlui advocatu Mateiu Nicol'a din 25 Novembre a. c. in caus'a legatelor Telechiane (Nr. 371/1876).

b) Alta relatiune din 20 Decembre a. c. totu in caus'a legatelor Telechiane. (Nr. 398/1876).

c) Relatiunea dlui advocatu Mateiu Nicol'a din 6 Decembre a. c. in caus'a legatului lui Ioanu Iancu (Nr. 379/1876). In fine.

d) Relatiunea dlui advocatu Bas. Popu Harsianu din 16 Decembre c. c. in caus'a legatului lui Avramu Iancu. (Nr. 392/1876).

Se decide: că mai inainte de a se luá la pertractare meritória, amentitele relatiuni de sub a—d aduse in combinare, — se se céra unele deslusiri, respective informatiuni dela dn. advocatu Nicol'a, relativu la unele impregiurari, atingatórie de legatele telechiane.

§ 205. Protop. I. V. Rusu, in necsu cu conclusiunea comit. din 21 Aprile a. c. reasume cestiunea accordarei unei remuneratiuni pentru dn. Iacobu Elek auctoriulu importantului opu: „a Királyföldi viszonyok ismertetése,” cumperatu pre sém'a asociat. din partea adnnarei gen. dela Reghinulu sasescu din 1875, si pre bas'a unui raportu motivatu, propune a se asemná numitului auctoriu o remuneratiune de 100 fl. (Nr. 131, 360 si 388/1876).

Dupa discusiune, propunerea referentului se primesce cu unanimitate.

§ 206. Dn. jude reg. Basiliu Basiota Motiu Dembulu, cu privire la script'a comit. din 14 Noembre a. c. Nr. 362, rescrie, cum-că nu este aplecatus a se invoi, că se se faca proiectat'a modificare cu privire la art. I. din literile sale foundationali, se invoiesce inse, că asta-data ajutoriulu de 20 fl. creatu de densulu, conditionatu, se se confere concurrentului din

muntii apuseni, de si dóra acel'a n'a doveditu calculi de prim'a clase cu eminentia (Nr. 376/1876.)

Punendu-se cestiunea la pertractare, dupa-ce din partea unoru membrii bine informati se constata, cum-că tenerulu, uniculu concurente la acelu ajutoriu din muntii apuseni, obtienù unu ajutoriu din partea consistoriului archi-diecesanu, ér' alti concurrenti din muntii apuseni ori din fostulu districtu alu Naseudului nu suntu, comitetulu avendu in védere tenórea literelor foundationali, se afla indemnatu a decide: că ajutoriulu cestionatu pre an. scol. curente se se capitaliseze in favórea fundatiunei respective; ér' celoru alatti 2 concurrenti, alt' cum eminenti, dar' carii nu suntu nascuti din muntii apuseni ori din fostulu districtu alu Naseudului, prin urmare nu intrunescu conditiunea pusa prin respectivele litere foundationali art. I., se li se resolve negativu in sensulu indigitatu. Despre acést'a se se incunoscientieze si respectivulu fundatore.

§ 207. Se presentéza cererea reuniiuei invetiatorilor romani din Chióru din 20. Decembre a. c., prin carea aceeasi cere a i-se dă gratis pre sém'a bibliotecei cate unu exemplariu din cursurile Transivaniei (Nr. 400/1876).

Se accorda cererea respectiva.

§ 208. Se raportéza despre urmatóriele carti donate pre sém'a bibliotecei asociat. si anume:

a) Századok a magyar történelmi társulat Közlönye, brosiur'a X.

b) Cartea de lectura de I. V. Rusu.

c) Raportulu anuale alu societatei „Romani'a junu.”

d) Calendariu pre 1877 de Mihaiu Calinescu, secretariulu societatei pentru cultur'a si literatur'a rom. in Bucovina.

Se primescu pre langa expresiunea recunoscintie protocolarie, si se transpntru dlui bibliotecarin, spre a se petrece in registrulu bibliotecei asoc.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede dloru membrui: Dunc'a, Macellariu, Hanni'a.

Sibiuu, datulu că mai susu.

Iacobu Bolog'a mp., pentru secretariu presiedinte. Ioane V. Rusu mp.

S'a perlesu si verificatu. Sibiuu in 29 Decembre c. n. 1876.

P. Dunc'a mp. E. Macellariu mp. I. Hanni'a mp.

ad Nr. 366, 369, 382, 299 — 1876.

Publicarea banilor incursi

la fondulu asociat. pre tempulu dein 15. Nov. a. c. pâna la siedint'a comitetului asociat. din 27 Decembre 1876.

Dela dn. procurorul reg. de statu in Dev'a Simeonu Horvath tacsa de membru ordinariu pre 187⁴/6 si 187⁵/6 10 fl. — Dn. protopopu in Lipov'a, Ioanu Tieranu, tacsa de m. ord. pre 187⁵/6 5 fl. — Dn. advocatu in Tasnádu George Filepp tac'sa de m. ord. pre 187⁵/6 5 fl.

Prin dn. protopopu si directore alu despart. cerc. alu Brasiovului, Ioane Petricu, s'aau tramis:

Dela biserică S-lui Nicolae din Brasovu tacsa pentru diplom'a de membru ord. 1 fl. — Dn. comerciente in Brasovu, Michailu Stanescu tac'sa pentru diploma 1 fl.

Sibiu in 27 Decembre 1876.

Dela secret. asoc. trans.

ad Nr. 386 - 1876.

Contribuiri

la fondulu academiei romane de drepturi.

Dela o parte a tenerimei teologice din partile ungurene si selagene, apartienatoria dicesei gr. cat. gherlane, s'au primitu că venitul curentu dela unu balu tienutu in Bicsadu la 20 Septembre a. c. 20 fl. 60 cr.

Sibiu in 27 Decembre 1876.

Dela secret. asoc. trans.

Starea instructiunii publice in Romani'a.

Estrasele publicate dupa buletinulu officiale alu ministeriului ungurescu in Nr. 1. alu „Transilvanie“ din a. c. ne dau un'a idea apropiata de realitate, despre starea instructiunii publice asia precum se află ea pe la 1874—5. Credemu ca este de prisosu a demuestra pentru noi marea necessitate de a cunoșce si starea instructiunei pe gradulu in care se afla astazi in Romani'a. Pentru elementulu romanescu acăsta e prim'a conditiune de vietă. Volindu inse a compara scările natiunei romanesci cu ale altoru popoare europene, nu ne este permis a uită, că la noi epoca regeneratiunei datēdia abia de ani cincideci, adeca dela esirea definitiva a turcilor din cetatile danubiane, pe care le tienusera ocupate pâna in a. 1828, său celu mai multu dela gonirea fanariotilor, adeca din dilele lui Tudoru Vladimirescu. In adeveru inse progressulu pe cale larga — se incep̄ numai dela 1859 incōce. Cei douăzeci de ani trecuti pana atunci au fostu prea buni de preparatiune, de incercari a ambla cadiendu. Insientiare de scările in toté comunele rurali incercate de Alexandru Dim. Ghica nu a succesu de locu, pentru că generatiunea pe atunci vechia, astazi disparuta cu totulu de pe scena, ajutata de diplomiata rusescă, i s'au oppusu din respoteri. Georgie Bibescu, succesorul seu in Munteni'a si Michailu Sturdza in Moldov'a nu au fostu nici-decum amici ai instructiunii generale. In acestu punctu se parea că ambii sunt frati buni cu magnatii din Ungari'a si Transilvani'a, carii nu voia nici se audia de scările popularie, si infruntă greu pe archiereii dela Blasius, că-ci suferă că se invetie acolo căte 2—3 sute de vlachi in fia-care anu, — „se invetie numai atatia, cati trebuesc de popi si dascali, era mai multi nu.“ Adeca curatul asia, precum era pe atunci si in Russi'a. S'a mai aratatu intr'unu altu articlu din anii trecuti, că pe la 1840 numerulu toturorul scolarilor si studentilor din Munteni'a (Valachi'a) era numai de 15 mii, era in Moldov'a celu multu de 5000.

Din buletinele anuale publicate de catra minist,

cultelor cunoscemu, că in dilele noastre numerulu scolarilor si studentilor din Romani'a intréga sta intre 105 si 110 mii pe anu, in care cifra nu se coprindu acei ce invetia in strainatate, de ex. in Parisu 600 pana la 800, apoi in Belgu, Itali'a, Germani'a, Elveti'a. Se mai vediu, că gimnasiele se inmultiesc de 15 ani incōce mai in fia-care anu, seminariele de clerici reorganisate si inmultite, scările pedagogics, comerciali, industriali, militarie, insintiate. Asupra sistemei de invetiamentu cunosceti conflictulu escatu in anulu trecutu intre cei doi fosti ministri Vasili Boierescu si Titu Maiorescu, despre care se comunicasera unele parti si in Nr. 6 alu acestei foi din a. tr., că se se vedia cumu principiulu cosmopolitū si celu nationale isi dau in capu unulu altuia.

In sessiunea din anulu acesta a Camerei legislative, cau'a instructiunei provocă de nou desbateri lungi si atundu petrundietorie. Dn. ministru Chitiu adunase pentru camere materialu abundante, mai virtosu dupa-ce consiliulu generale de invetiamentu convocatu la Septembre in sessiunea sa anuale intrase in detaliuri nenumerate, si scarmanase in specie starea scărelor elementarie. Proiectulu de lege pentru modificarea localurilor de scările primarie si urbane, elaboratu pe basea opiniunei consiliului generale (dieta scolastica, dieta de profesori), citita in siedent'a din 22 Nov. (4 Dec.) in Camer'a deputatilor prin dn. professoru si deputatu P. Cernatescu că referente (raportoru) alu sectiunilor, dete ocasiune la cele mai interesante desbateri si la informatiuni despre starea actuale a scărelor din comunele rurali. De aci se afla, că scările comunale aru fi pana acum la 2 mii, inse din acelea vreo 8 sute au localuri asia de rele, in catu nici nu merita numele de scările. Adeca cu alte cuvinte, intocma că pe la noi, in Transilvani'a si Ungari'a, pe unde amu scapatu de turci inainte de acăsta cu 175 de ani.

Lectorii nostrii nu au trebuintia se le descoperimu ratiunile grave, pentru care noi ne simtimu obligati in conscientia a reproduce in acestea colone nu numai susu atinsulu proiectu de lege, ci si una parte a desbaterilor parlamentarie, urmate asupra lui. Spre orientarea celor pucinu initiatii in istori'a cea mai noua a Romaniei premitemu observatiunea, că dupa-ce in acelu statu averile monastiresci s'au secularisatu preste totu, elu chiaru prin acea fapta luă asupra'si obligatiunea de a intrebuintia veniturile acelor averi pe eminentiam spre scopuri religiose, scolastice si filantropice, pe atatu pre catu se ajunge din ele, si chiaru preste atata. Budgetulu anuale alu ministeriului cultelor si instructiunii publice se votēdia de cativa ani incōce in sume de cate 8 milioane, pana la $8\frac{3}{10}$ milioane franci. Unu studiu specialie asupra acelui bugetu ar merita se se publice pentru intrég'a natiune. Intr'aceea atata potemu sci, că elu nu este de ajunsu, si lipsele i se simtu cu atatu mai tare, cu catu natiunea face progresse mai mari si alerga dupa altele si mai rapedi. Din des-

bateri se vede, că multi patrioti particulari și numerose comune au inceput să sacrifice dela sinesi sume considerabili pentru scopuri scolare; națiunea înseă astăpta să se facă totu mai multu, preste secoli întregi să sara în cale 25 de ani. Dece nu ar fi trebuit să armata intocma că și scările!

Dară în lipsa de armata, vine barbarulu selbatecun, vene seculariulu hoste, să sparge scările, său îi dă focu, iti taia și spendiura professorii și docentii, iti arunca în focu pe scolari, precum se veduse în 184%, pe la noi și în 1876 în Bulgaria și în Bosnia. Între acestea impregiurari mesurile nove luate în favoarea instrucțiunii publice la România de către guvern și camere, se potu cunoaște binisioru din cele ce urmăria mai la vale.

PROIECTU DE LEGE pentru modificarea localurilor de scările primare și urbane.

Art. 1. Construcția și întreținerea de locale necesarie scărelor primare rurale de baieti și de fete, este în sarcina comunelor rurale și a consiliilor județiene.

Art. 2. Construcția localelor necesarie scărelor primare urbane de baieti și de fete, este în sarcina consiliilor comunale urbane.

Art. 3. Pentru efectuarca acestei indatoriri, în ceea ce privesc construcția scărelor pentru învățământul rural, se va crea unu fond separat și neafectabile la nici o alta destinație din: a) $\frac{1}{10}$ a diecei parte a venitului budgetariu anuale alu fia-carea comune; b) $\frac{1}{10}$ a diecei parte a venitului județeniu inscris în budgetulu anuale alu fia-carui consiliu județeniu.

Art. 4. Amendoue aceste diecimi de venituri, sub numire de fondul scolaru de construcție, se voru trece în budgetulu fia-carei comune rurale și alu fia-carui consiliu generalu, în capulu cheltuielilor obligatorii, despre care prevedu legile comunale și județiene, și se voru versa regulatu pe trimestru, de către fia-care consiliu comunalu și județeniu, la cassier'a generala a județului, care va tineea comptu separatu pentru acésta.

Art. 5. În fia-care primavara se va incepe construirea localelor, prin antreprisa său regie, sub îngrijirea și administrația imediata a comitetului permanentu, dupa planurile tipu și dupa instrucțiunile ce se voru da de ministerulu cultelor și instrucțiunii publice, și dupa devisele formate și aprobatate de către comitete.

Art. 6. Pe fia-care anu se voru construî într'unu județiu atâtea scările rurale de baieti și de fete, pentru că va fi de ajunsu sum'a fondului scolaru, rezervat din budgetele comunelor și alu consiliului județianu, incepându-se cu construirea dela comunele cele mai lipsite de midiulice, dară care ar avea o populație de celu mai pucinu un'a sută de familii, urmandu-se totu astu-feliu treptat și în fia-care anu

pana la complectarea toturora comunelor cu locale necesarie.

Art. 7. În ceea ce privesc scările primare urbane de baieti și de fete, fia-care comună urbana va rezerva în cas'a sa, că fondul scolaru de construcție, o a diecea parte din venitulu seu budgetariu anualu, și lu va inscrie în capulu cheltuielilor obligatorii prevediute de legea comunala.

Cu acestu fondul va incepe construirea de locale scolare corespondietore sumei unui anu, totu dupa planurile-tipu, procurate de ministerulu cultelor și instrucțiunii publice, și dupa devisele elaborate și aprobatate de consiliile comunale respective, incepându construcțiunile dela regiunile cele mai impopulate ale oraselor și urmandu în fia-care anu pana la completarea scărelor, dupa cerintele legei instrucțiunii publice.

Art. 8. Primarii, membrii consiliului comunalu de ori-ce categorie, precum și acei ai comitetului permanentu, și, în genere, ori-care din funcționarii insarcinati cu execuțarea și punerea în aplicație a acestei legi, devenindu culpabili de vedita negligentia său rea vointia, voru fi destituiti său revocati că nedemni; era acei cari, sau prin ordini și dispositiuni directe, său prin ori-ce altu modu, voru schimbă destinația său scopulu fondului scolaru de construcție, prevediutu mai susu, se voru dă judecatii și se voru pedepsi că deturnatori de bani publici.

Art. 9. Nici o comună rurală său urbana nu va potea fi scutita de a contribui anualmente la crearea fondului scolaru cu diecimea venitului său, de cătu numai probandu cu suficientia ministerului instrucțiunii publice, că 'si a facutu și posede dejă localulu său localele necesarie, în tôte condițiunile higienice său didactice cerute de lege, și în proporție suficientă cu numerulu populaționii sale. Numai într'unu asemenea casu, ministrulu asupra avisului conformu alu consiliului permanentu, va potea pronunța dispensa contributiva. — Acesta dispensa se va publica prin „Monitoriul oficialu,” prin decisiune ministeriala motivata.

Art. 10. Acela, său acei cetățeni cari, cu propriile loru midiulice, voru construi o scăla primara rurală său urbana și o voru dotă cu mobilierul necesariu, voru fi onorifice recompensati în modulu urmatoriu: unu decretu domnescu, contrasemnatu de consiliulu de ministri, publicata prin Monitoriu, le va exprima gratitudinea și recunoșcînța publică, în numele națiunii romane. Acestu decretu domnescu se va grava pe o tabla de bronzu, și se va afișe pentru totu-déun'a în interiorulu scărlei, spre a se avea pururea în vedere, că obiectu de venerație, de către tinerimea studiosa.

Art. 11. Acesta ultima dispositiune se va aplica și pentru acei generosi concetațieni, cari 'si au creatu deja unu titlu la recunoșcînța publică prin fundații și dotatiuni de scările.

(Va urma).